

det kostbare Regeringsmaskineri og al unyttig Militærudgift, saa vilde de nuværende Kalamiteter jo aldrig være indtrufne. Det var Moderlandets egen bureaukratiske Styrelse, der skabte Ulykkerne.

Men om man altsaa ikke medregner Gældens Forrentning og Amortisation, bør denne Post dog selvfølgelig ikke, som Regeringen foreslaar, opgives. Den hviler som et Krav, der gaar forud for alle andres værende eller kommende Krav paa Kommunen, og den maa jo i hvert Fald være at tilfredsstille, om nogen Tid Kolonierne gif over i andres Magt.

Endelig kommer Spørgsmaalet om Militærmagten og Pensionerne:

Aarligt andrage de tilsammen 98 000 Doll. eller henimod 400,000 Kr.

Efter Regeringens Forslag skal Staten aarligt fra begge Øerne have en Andel i Indtægterne til Beløb af 163,000 Doll. eller omtrent 652,000 Kr. og derimod bære Udgifter til Beløb af 269,000 Doll. eller omtrent 1,076,000 Kr., altsaa en aarlig Underbalance af 106,000 Doll. eller omtrent 420,000 Kr., uden at Øerne dog der ved blive stillede saaledes, at de have Udfigt til med Held at kunne klare deres kommunale Anliggender.

Efter det her af Mindretallet antydede ville Øerne beholde deres Selvstyre, peknicert ville de blive forholdsvis velstillede, og Statens aarlige Tilskud vil straks blive noget mindre end af Regeringen foreslaaet.

De 400,000 Kr., som Staten saaledes aarligt skulde udrede, bero jo udelukkende, foruden de efterhaanden aftagende Pensioner, paa Militærudgifterne. Endnu maa dog nævnes Kolonialkontoret i Moderlandet under Finansministeriet. Ved Øernes udojede Selvstyre ville Udgifterne herhjemme formentligen ogsaa kunne indskræntes.

Hvad altsaa angaar Militærstationen paa Øerne, der foruden Pensioner, Bygninger m. m. aarligt sluge 79,000 Doll. da bør Staten, idet den overtager denne Udgift, søge at ordne hele dette

militære Væsen paa en for Moderlandet heldigere Maade. Som bekendt har Staten desuden næsten hvert Aar udsendt paa halv-aarligt Togt et mindre Krigsskib, tilbids som Øvelsetogt for Marinens Personel. Udgiften til et saadant Skib for et halvt Aar andrager omtrent 100,000 Kr.; adderet til det af Regeringen foreslaaede Tilskud til Kolonierne vilde Summen andrage aarligt ca. 520,000 Kr.

Bed at gøre fornævnte Skibs Togt hel-aarligt og samtidig til Afsløsning og kortvarigt Samophold og Besejling af omlygende Kolonier og Havn at udruste aarligt for et halvt Aar et andet mindre Skib vilde dertil medgaa aarlig i alt omtrent 300,000 Kr. eller selv om det ene Skib altid var en større Krydser, som forblev ved Øerne, men en Gang aarligt skiftende Personel, da vilde Udgifterne ikke overstige 400,000 Kr., og altsaa dog en væsentlig Besparelse, ca. 100,000 Kr., overfor Regeringsforlaget. Naar dette skete, kunde hele den militære Styrke paa Øerne bortdrages og ophæves; Forterne overgives til Kommuneraadene, bevares af disse som Politistationer, holdes vedlige og stilles til Disposition, jaafremt i Tilfælde af Uroligheder, en mindre Styrke blev debarkeret fra Orlogsskibet. Ligeledes naar dette fjernede sig fra Øerne, kunde altid en mindre Styrke forblive paa disse som Støtte for Politiet, men da deres Ophold i Land altid betoges af vedkommende Kommune.

Dg for endelig at repræsentere Moderlandets Regering paa Stedet, kunde ombord i det paagældende Krigsskib i det mindste foreløbigt en Søofficer under Titel af Kommandant finde en Plads, der passende kunde treaarigt betlædes af en ældre Kommandør, hvem Aldersgrænsen havde trængt ud af aktiv Tjeneste. Han kunde hejse sin Kommandør-Stander paa Skibet og som saadan være passende stillet til at repræsentere Regeringen over for fremmede. For at hindre al overflødig Luxus, maatte hans officielle Domicil være ombord; tog han Ophold i Land maatte det være for egen Regning. Han maatte